

Bài Học 8

* 17 Tháng 8 – 23 Tháng 8

Hãy Khôn Ngoan: Sự Bảo Vệ Cho Sự Phục Hưng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Nay: *Giăng 17:3; 1 Giăng 2:3-6; Ma-thi-ơ 23:27, 28; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12; 1 Cô-rinh-tô 12:4-7.*

Câu Gốc: “Xin hãy xem tôi yêu mến giếng mỗi Chúa dường bao! Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy khiến tôi được sống tùy sự nhơn từ Ngài. Sự tổng cộng lời của Chúa là chơn thật, các mạng lịnh công bình của Chúa còn đời đời” (Thi thiên 119:159, 160).

Khi là một mục sư trẻ tuổi, tôi học với một gia đình ở nông thôn tại tennessee. Một ngày nọ, một người đàn ông bự con bước vào phòng tay cầm một điếu xì-gà lớn. Ông ta tuyên bố rằng Chúa đã chữa ông khỏi bệnh ung thư phổi!

Tôi thường nghĩ đến kinh nghiệm này. Ông ta thành thật tin rằng Đức Thánh Linh đã làm phép lạ chữa ông lành. Nhưng tin rằng mình đã được chữa lành có làm điều đó thành sự thật không? Có phải những dấu kỳ, phép lạ luôn luôn là bằng chứng về hành động của Đức Thánh Linh chăng? Các dấu kỳ và phép lạ có phần nào trong sự phục hưng giả?

Khi nghĩ về sự phục hưng, chúng ta cần hỏi, *Có thể ma quỷ cũng tạo ra sự khích động giả về tôn giáo và làm người ta nghĩ rằng sự phục hưng thật đã xảy ra?*

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu những thí dụ thiêng liêng về sự phục hưng thật. Và chúng ta sẽ so sánh những thí dụ này với các dấu hiệu rõ ràng của các cuộc phục hưng giả? Biết sự khác biệt giữa hai điều này sẽ giúp giải cứu chúng ta khỏi bị Sa-tan lừa gạt.

Ý Muốn Của Chúa Và Lời Của Ngài

Một đời sống thiêng liêng thật sự lệ thuộc vào sự biết Đức Chúa Trời và làm theo ý Ngài (Giăng 17:3; Hê-bơ-rơ 10:7). Bất cứ “sự phục hưng” giả nào lệ thuộc vào kinh nghiệm và không vào sự vâng theo Lời Đức Chúa Trời là không đi theo Chúa hoàn toàn. Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ hướng dẫn chúng ta tới nơi mà Lời Đức Chúa Trời không hướng dẫn (2 Ti-mô-thê 3:15, 16). Lời Đức Chúa Trời là nền tảng và trung tâm của tất cả sự phục hưng thật.

Thi thiên 119:25, 28, 49, 50, 67, 81, 105, 116, 130, 154 nói gì về sự phục hưng và Lời Đức Chúa Trời? Hãy liệt kê tất cả các điều thiêng liêng mà Lời Đức Chúa Trời phát triển trong đời sống chúng ta. Những lời hứa này nghĩa là gì trong kinh nghiệm thật của chúng ta với Chúa?

Đức Chúa Giê-su giảng một bài về Bánh sự Sống. Ngài giải nghĩa tất cả những nguyên tắc quan trọng cho mọi cuộc phục hưng. Và Ngài giải nghĩa nền tảng của tất cả đời sống thuộc linh. Ngài phán, “Thần Linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống” (Giăng 6:63). Những điều Đức Chúa Giê-su phán rất quan trọng. Tất cả sự phục hưng thiêng liêng bắt đầu với Đức Thánh Linh. Ngài phán qua Lời Đức Chúa Trời để đem lại một đời sống thiêng liêng sâu đậm cho những người chấp nhận điều đó bằng đức tin. Sự phục hưng xảy ra khi Đức Thánh Linh đặt lời Đức Chúa Giê-su trong lòng chúng ta. Đây là lý do tại sao Đấng Cứu Thế phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Ma-thi-ơ 4:4).

“Trong nhiều cuộc phục hưng trong nửa phần cuối của thế kỷ vừa qua, ảnh hưởng xấu đã hoạt động nhiều. Cũng những ảnh hưởng xấu này sẽ được thấy trong các cuộc ‘phục hưng’ trong tương lai. Đó là những cuộc phục hưng giả. Có sự kích động cảm xúc trong người ta. Họ trộn lẫn sự thật và sự giả với nhau. Những cuộc phục hưng này được hoạch định để lừa gạt người ta. Nhưng không ai cần bị lừa gạt. Trong ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời thì không khó để thấy sự xấu xa đằng sau những phong trào này. Người ta không đọc và vâng theo lẽ thật của Kinh Thánh. Họ xây dựng lại những lẽ thật rõ ràng đòi hỏi sự từ bỏ mình và phân rẽ khỏi thế gian. Khi thấy điều này xảy ra, chúng ta có thể chắc chắn rằng đó không phải là ơn phước của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy*, tr. 464.

Sự phục hưng thật là khi chúng ta khám phá ý muốn của Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong Lời Ngài. Đức Chúa Giê-su sống một cuộc đời đầy đầy Đức Thánh Linh. Từ ngày sinh ra cho tới ngày Ngài chết, Ngài được hướng dẫn và quyền phép bởi Đức Thánh Linh.

Tình Yêu Của Đức Chúa Trời và Luật Pháp Ngài

Sự phục hưng là nhận biết tất cả về Đức Chúa Giê-su, làm thức tỉnh phần thiêng liêng của linh hồn. Sự phục hưng là một kinh nghiệm rất quan trọng và riêng tư với Đấng Cứu Thế. Biết Đức Chúa Giê-su – thật sự biết Ngài như một người bạn – là phần quan trọng nhất của sự phục hưng. Từ kinh nghiệm sâu xa và riêng tư với Đức Chúa Giê-su, sứ đồ Phao-lô chia sẻ ông cầu nguyện cho tín đồ ở Ê-phê-sô để “được biết sự yêu thương của Đấng Christ, là sự trở nên mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời” (Ê-phê-sô 3:19).

Điều này khác với chuyện tích về các trinh nữ vào ngày cuối cùng. Năm người có vẻ tốt và đạo đức bề ngoài nhưng không có kinh nghiệm sống gần gũi với Đức Chúa Giê-su. Để đáp lại nhu cầu vĩ đại của năm người nữ đồng trinh, Đức Chúa Giê-su, chàng rể phán, “Ta nói thật cùng các ngươi. Ta không biết ngươi là ai” (Ma-thi-ơ 25:12).

Biết Đức Chúa Trời luôn luôn dẫn đến sự vâng lời. Luật pháp của Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu của Ngài. Một mối tương giao sâu xa với Đấng Christ dẫn đến sự ước muốn là làm vui lòng Ngài. Và vâng lời là kết quả của tình yêu thương. Vì thế, chúng ta càng yêu Chúa, thì chúng ta càng muốn vâng lời Ngài. Bất cứ sự phục hưng nào không khuyến khích sự ăn năn vì phạm luật pháp Chúa thì không tốt. Sự khích động tôn giáo có thể khơi dậy một sự say mê tôn giáo mau chóng. Nhưng nó sẽ không có sự thay đổi thiêng liêng lâu dài.

Hãy đọc 1 Giăng 2:3-6 và 1 Giăng 4:7, 8, 20, 21. Đối với sứ đồ Giăng, có bằng chứng nào bày tỏ một người thật sự biết Đức Chúa Trời?

Trong những câu này, Giăng nói lên hai điều rất quan trọng. Thứ nhất, biết Đức Chúa Trời dẫn đến sự giữ các điều răn Ngài. Thứ hai, yêu kính Đức Chúa Trời dẫn đến sự yêu mến lẫn nhau. Điều này Giăng nói thật rõ ràng. Một đời sống thiêng liêng thật dẫn đến một đời sống thay đổi. Trung tâm của sự phục hưng không phải là một cảm giác ấm áp được gần gũi với Đức Chúa Giê-su. Nhưng là một đời sống thay đổi tràn đầy niềm vui được hầu việc Ngài. Mục đích lớn của Đức Chúa Trời cho tất cả sự phục hưng là: (1) kéo chúng ta đến gần với Ngài, (2) làm cho sự đầu phục của chúng ta cho mục đích của Ngài là một kinh nghiệm sâu xa đối với chúng ta, và (3) dùng chúng ta để làm chứng và phục vụ.

Bạn hành động thế nào trong những mối tương giao cá nhân của mình? Các mối tương giao ấy nói gì với bạn về hành trình của bạn với Chúa? Bằng những cách nào bạn cần tiến bộ hơn trong mối tương giao của bạn với Chúa và với những người khác?

Hình Thức, Cuồng Tín, Và Đức Tin

Một trong những thách thức của sự phục hưng thật là phá đi hình thức lạnh lùng. Đồng thời, chúng ta cần tránh sự cuồng tín nóng nảy. Hình thức thường đi đôi với truyền thống. Hình thức chỉ làm thỏa đáp cái vỏ tôn giáo bên ngoài và không khuyến khích đức tin thật. Tuy nhiên, sự cuồng tín thường đi quá xa, hành động trên những tư tưởng tôn giáo điên khùng. Nhiều khi sự cuồng tín không quân bình, tập trung vào một phần của đức tin và chảnh mảng những phần khác. Sự cuồng tín thường cho mình là đúng và chỉ trích hay vạch lá tìm sâu. Sứ đồ Phao-lô mong muốn các hội thánh “không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà day động và dời đổi theo chiều gió của đạo lạc” (Ê-phê-sô 4:14).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 23:27, 28; Lu-ca 11:39, 40; Mác 7:5-9. Chúng ta học gì về hình thức lạnh lùng trong lời quả trách của Đức Chúa Giê-su chống lại người Pha-ri-si?

Hãy đọc Ma-thi-ơ 7:21-23. Chúng ta học được gì về những người nghĩ rằng dấu kỳ và phép lạ chứng tỏ họ trung thành với Đức Chúa Giê-su?

Vấn đề sâu xa trong cả hai kinh nghiệm này là lòng họ nghiêm túc thế nào trong việc đi theo Đức Chúa Trời. Dấu kỳ và phép lạ không bao giờ thay thế cho đức tin thật. Chúng không thay thế cho sự đầu phục theo ý muốn và Lời Đức Chúa Trời. Sự phục hưng là một đức tin xây dựng rất sâu xa để dẫn đến một đời sống vâng lời, trung thành làm theo ý Đức Chúa Trời. Sự phục hưng thật dựa trên Kinh Thánh chứng minh lời của sứ đồ Giăng, “Vì hể sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời, thì thắng hơn thế gian; và sự thắng hơn thế gian, ấy là đức tin của chúng ta” (1 Giăng 5:4).

“Đức tin gì thắng hơn thế gian? Đó là đức tin chấp nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của mình. Đó cũng là đức tin nhận thấy sự bất lực của bạn để tự cứu mình. Sau đó nắm chặt lấy Đức Chúa Giê-su như là niềm hy vọng duy nhất của bạn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Reflecting Christ*, tr. 21.

Bạn sẽ nghiêng về phía nào: hình thức và truyền thống hay kinh nghiệm và sự kích động? Nếu bạn nghiêng quá nhiều về bên này hay bên kia, làm thế nào bạn tìm được sự quân bình đúng?

Mục Vụ Và Các Phép Lạ

Những sự phục hưng thật tập trung vào mục vụ. Những cuộc phục hưng giả chú ý vào những dấu hiệu “tuyệt vời.” Thường thường những sự phục hưng giả lệ thuộc vào các phép lạ. Còn sự phục hưng thật đề cao tư tưởng phép lạ lớn nhất là một đời sống thay đổi.

Những phép lạ chữa lành của Đức Chúa Giê-su chứng tỏ Ngài là Đấng Mê-si. Là Đấng Cứu Thế đầy thương xót, Ngài quan tâm đến việc làm nhẹ bớt sự đau khổ của nhân loại. Nhưng Ngài quan tâm nhiều hơn đến việc cứu mỗi người qua ân điển chữa lành của Ngài. Mục đích của sự cứu rỗi của Đức Chúa Giê-su là “tìm và cứu” những kẻ lạc mất (Lu-ca 19:10). Một lần, Đức Chúa Giê-su nói với các nhà lãnh đạo tôn giáo về người bị bại. Ngài phán, ‘Hãy cho các người biết Con người ở thế gian có quyền tha tội.’ Sau đó, Ngài phán cùng người bại rằng, ‘Hãy đứng dậy, vác lấy giường, mà trở về nhà người.’ (Ma-thi-ơ 9:6). Những người chứng kiến phép lạ đều ngợi khen Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 9:8).

Các phép lạ thường xảy ra trong mục vụ cứu chuộc của Đức Chúa Giê-su. Nhưng chúng không phải là lý do chính Ngài xuống thế gian.

Chúng ta học được gì từ 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12; Ma-thi-ơ 24:11-13, 24; và Khải huyền 19:20 là người ta có thể bị lừa gạt thế nào trong ngày cuối cùng?

Người ta bị lừa gạt bởi những phép lạ giả dối “vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương của lễ thật” (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:10). Khi người ta chú ý nhiều vào những phép lạ “tuyệt vời” hơn là vào sự mong muốn có đời sống mới trong Đấng Christ, thì trí óc họ dễ bị lừa gạt. Đức Chúa Giê-su kết luận câu chuyện về người nhà giàu và La-xa-rô với những lời này, “Song Áp-ra-ham rằng: Nếu không nghe Mô-i-se và các đấng tiên tri, thì dầu có ai từ kẻ chết sống lại, chúng nó cũng chẳng tin vậy” (Lu-ca 16:31). Nói cách khác, những dấu kỳ “tuyệt vời” không bao giờ tốt hơn việc hiểu và làm theo Lời Đức Chúa Trời. Vâng lời Đức Chúa Trời là điều quan trọng nhất. Dấu kỳ và phép lạ luôn luôn theo sau.

Có những phép lạ nào bạn kinh nghiệm trong cuộc đời mình, trong cuộc hành trình đi theo Chúa của bạn? Bạn đã học được gì từ những phép lạ đó? Chúng quan trọng thế nào cho đức tin của bạn?

Cái Trái Và Các Ân Tứ

Theo 1 Cô-rinh-tô 12:4-7; Rô-ma 12:4-8; và Ê-phê-sô 4:11-16, có những lý do quan trọng nào mà Đức Chúa Trời ban những ơn của Đức Thánh Linh cho hội thánh Ngài?

Những sự ban cho của Đức Thánh Linh có thể chia ra làm hai nhóm. Một số là những đức tính, như sự giúp đỡ và sự vui mừng. Những sự ban cho khác là các lời kêu gọi. Thí dụ, Đức Chúa Trời ban cho người ta ân tứ về sự giúp đỡ và hiếu khách, cố vấn hay khuyến khích, dạy dỗ, và hướng dẫn những người khác. Các ơn này là những đức tính Chúa ban cho một số tín đồ (Rô-ma 12:6-8). Những người khác được kêu gọi để làm sứ đồ, giảng sư, và mục sư/giáo sư. Đây là những sự kêu gọi cho một số tín đồ (Ê-phê-sô 4:11, 12). Cả hai nhóm ơn này cùng có cùng một mục đích. Đức Thánh Linh ban những ơn này cho tín đồ để làm đời sống thiêng liêng của hội thánh mạnh hơn và để chuẩn bị hội thánh cho sứ mạng. Những ân tứ thiêng liêng không được ban cho để cá nhân tiến bộ hơn. Thay vào đó, Chúa ban những ơn đó vì sự ích lợi cho hội thánh Ngài.

Sứ đồ Phao-lô muốn nói gì khi dùng chữ, “Hãy bước đi theo Thánh Linh” trong Ga-la-ti 5:16? Xin đọc Ga-la-ti 5:22-25, và nói về mỗi trái khi bước đi theo Thánh Linh. Xin cũng đọc Giăng 15:1-7.

Bất cứ cuộc phục hưng nào cũng nguy hiểm nếu chỉ tập trung vào những sự ban cho của Đức Thánh Linh, và coi trái của Thánh Linh không quan trọng. Giả thử Đức Chúa Trời ban ân tứ của Đức Thánh Linh cho tín đồ không bày tỏ trái của Thánh Linh. Thì lúc đó hội thánh sẽ đầy những người ích kỷ. Giả thử Đức Chúa Trời ban quyền lực thiên đàng cho những người yếu đuối thiêng liêng? Thì điều đó sẽ đưa đến những kết quả thật tai hại. Có những nhóm tôn giáo chỉ chú ý đến ân tứ của Đức Thánh Linh, nhưng không muốn vâng theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Họ không chú ý đến một đời sống thay đổi bày tỏ trái của Thánh Linh.

Bạn nói gì với một người có kinh nghiệm về “phép lạ” từ Đức Chúa Trời? Làm thế nào bạn giúp người đó biết phép lạ đó từ Chúa hay từ Sa-tan? Làm thế nào kiến thức về cuộc thiện ác đấu tranh giúp chúng ta khi chúng ta cố gắng để hiểu ai là người làm những phép lạ?

Thứ Sáu * 23 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Cơ Đốc nhân không biết giá trị lời hứa về Đức Thánh Linh. Quyền lực của Đức Thánh Linh chưa được bày tỏ trọn vẹn. Vì thế sự vắng mặt của Đức Thánh Linh làm cho sự truyền bá phúc âm không có quyền lực gì. Cơ Đốc nhân có thể có tài năng, sự khéo léo và các ân tứ. Nhưng không có sự hiện diện của Thánh Linh Đức Chúa Trời, thì không có lòng nào được cảm động và không có tội nhân nào sẽ trở về với Đấng Christ. Nhưng nếu tín đồ được liên kết với Đấng Christ hay có ân tứ của Đức Thánh Linh, thì người nghèo nàn nhất hay ít học nhất trong các môn đồ của Đấng Christ cũng sẽ có quyền lực mà lòng người cảm thấy. Đức Chúa Trời làm họ thành những tội tở để biểu lộ ảnh hưởng vĩ đại nhất [Đức Thánh Linh] trong vũ trụ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 328.

“Lời khẩn cầu chân thành của sứ đồ không phải vô hiệu quả. Đức Thánh Linh làm đầy tràn tín đồ với quyền lực mạnh mẽ. Nhiều người đã đi lạc đường quay trở lại với phúc âm. Vậy họ trung thành với sự tự do Đấng Christ ban cho. Đời sống họ bày tỏ trái của Đức Thánh Linh – lòng yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhơn từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ’ [Ga-la-ti 5:22]. Danh Chúa được vinh hiển. Và nhiều người mới được thêm vào số tín đồ trong khắp cả vùng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 388.

Đề Tài Thảo Luận:

1. Hãy suy nghĩ về sự khác biệt giữa một hội thánh lạnh lùng và một hội thánh đầy sự phấn khởi. Hai hội này có luôn luôn khác nhau không? Thí dụ, một hội thánh nào có thể vừa có cảm xúc vừa lạnh lùng không? Nếu có, thì sự lạnh lùng đó có thể thấy thế nào? Tại sao một hay cả hai có hại cho sự phục hưng và cải cách? Còn hội thánh của bạn thì sao? Hội thánh bạn đứng ở chỗ nào về phương diện này? Bạn có thể giúp thế nào để được sự quân bình đúng?
2. Chúng ta thấy bằng chứng nào về sự phục hưng giả đang xảy ra trên thế giới? Làm thế nào chúng ta biết chúng là giả? Nhưng có thể sai lầm chẳng khi tin rằng Đức Chúa Trời đang làm một cuộc phục hưng trong vòng những người yêu mến Chúa nhưng không biết chúng ta làm gì?
3. Trong lớp, hãy coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi ngày thứ Năm về người nào nghĩ rằng họ có kinh nghiệm “tuyệt vời” với Đức Chúa Trời. Bạn có thể học được gì từ câu trả lời của người khác?